

Faşizmi
Geriletmek
İçin İleri!

Karkerên Hemû Welatan Yekbîn!

PÊŞENG
BO ŞOREŞ

27 Nisan 1987

SAYI : 53

ORGANA KOMİTA MERKEZİ YA PARTIYA PÊŞENG A KARKERÎ KURDISTAN

Rejimin Kendisi En Gerici

Geçtiğimiz aylarda birdenbire alevlendirilen "türban" sorununda, bazı çevrelerce adeta laikliğin güvencesi" olarak alkışlanan diktatör Evren'in 27 Mart 1987 günü İstanbul'da düzenlediği basın toplantısı,sözü edilen çevreleri hayal kırıklığına uğrattı. Çünkü gerek sosyal demokratlar gerekse kimi köşe yazarları, Evren'in Rabîta'ya ilişkin yazılı açıklamalarına dayanarak "hata"nın kabul edilebileceği kanısındaydılar. Ne var ki böyle olmadı ve "laik çevreler" umduklarını bulamadılar.

Aynı gün TV'de geniş bir özeti yayınlanan konuşmada Evren, kısa adı Rabîta olan "Rabîta-tül Alem-ül İslami"adlı Suudi kökenli örgütün alınan yardımları, kah "döviz sıkıntısı"ni kah "yurtdışındaki vatandaşları şer örgütlerinden koruma"yı gerekçe göstererek savundu. Günlerdir Tercuman,Türkiye ve Zaman gibi "malum" gazetelerin yazdıkları gerekçeleri ileri sürdü. Hristiyanlardan yardım alınsaydı bir şey denilmeyeceğini; ama Rabîta'dan alındığı için "bir katre suda fırtına koparıldığı"ni belirtti. Bugün dahi olsa, yurtdışında görevlendirilen imamlara Rabîta'nın 1100 dolarlık maaş vermesini öngören kararnamayı imzalayacağını açıkladı.

Amacın Rabîta olmadığını, esas amacın "12 Eylül yönetimini, konseyi, cumhurbaşkanının kötülemek" olduğunu, bunu "anlamamak için saf olmak gerektiğini" vurguladı. "Basın toplantısı" olarak açıklanmasına rağmen soru sormanın önceden yasaklandığı toplantıda Evren, Anayasa'daki "din dersi zorunluluğu"nu; İmamhatip liselerine, kuran kurslarına ilişkin 12 Eylül sonrası uygulamaları bir

bir savundu; her şeyi "maksatlı eleştirilere" bağladı.

Yani, cuntanın başı Evren öylesine bir açıklamada bulundu ki, Suudi Arabistan elçiliğinden "yerli" Rabîtacılara, RP'den Tercuman,Zaman ve Türkiye gazetelerine kadar uzayan çevrelerin takdirlini kazandı; arkasında bu çevrelerin desteklerini buldu.

Özal da, "ayağının tozuyla" ANAP grup toplantısında yaptığı konuşmada Rabîta sorunu nedeniyle kendisinin ve Evren'in istifasını isteyen SHP'nin "TKP, Dev-Sol ya da Sol Birlik"le "aynı şey"leri söylediğini belirterek sorunu yine "bölücü ve yıkıcı odaklara" bağladı. Gerçi SHP Devamı : S. 9'da

Türk Ordusu'nun Saldırıları Protesto Edildi

Sömürgeci işgal birliklerinin Irak Kürdistanı topraklarının kurtarılmış bölgelerindeki yerleşim yerlerini bombalaması karşısında Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde eylemler düzenlendi, protestolarda bulunuldu ve uluslararası kurum ve kuruluşlara çağrılar yapıldı.

7 Mart günü Almanya'nın Celle ve Hannover kentlerinde bazı KKDK taraftarlarına protesto eylemleri yapıldı. Hannover'deki Kuzey Almanya Radyosu işgal edildi. Söz konusu Radyo, eylemcilerle yaptığı röportajları 7 ve 8 Mart'ta kamuoyuna duyurdu.

Gissen'de de yine KKDK taraftarlarıncı aynı gün bildiriiler dağıtıldı, enformasyon masaları açıldı.

9 Mart günü PPKK, Kürdistan Halk Partisi,Kürdistanlı Devrimciler,Kürdistan Demokrat Partisi Ulusal Örgütü ve Kürdistan Sosyalistler Birliği taraftarlarıncı kamuoyuna yönelik olarak ortak bir basın açıklaması yapıldı.

Yine PPKK ve diğer bazı yurtsever, anti-faşist parti ve örgüt taraftarları tarafından Bochum ve Ludnseie'de bazı eylemler yapıldı. Türkiye'nin Essen ve Köln konsoloslukları önünde protestoda bulunuldu, Bremen'deki Sosyal Demokrat Parti binası işgal edildi,Hamburg'da 14 Mart günü bir yürüyüş ve miting düzenlendi.

Yine KKDK temsilcileriyle Almanya Sosyal Demokrat Partisi Avrupa Parlamentosu Grup Başkanı arasında bir görüşme yapıldı ve görüşmeden sonra ortak bir bildiriyle Türkiye'nin saldırıları protesto edildi.

13 Mart günü Danimarka'nın başkenti Kopenhag'da Danimarka Kürdistan Komitesi, PPKK TKSP, KUK-SE, Kürdistan Sosyalistler Birliği (YSK), Kürdistan Sosyalist Hareketi (TSK), Irak Kürdistanı Demokrat Partisi,Kürdistan Yurtseverler Birliği(YNK),Kürdistan Halk Partisi, Kürdistan Sosyalist Par-

Devamı : S. 11'de

RABITA-TÜL FAŞİZM-ÜL ALEM-ÜL İSLAMI

B. ARDA

"Rabita örgütü ve bu çerçevedeki gelişmeleri rejimle doğrudan bağlantılı temellere oturtturarak kamuoyu aydınlatılmalıdır."

Türk hükümetince yurtdışında görevlendirilen imamların maaşlarının 1980-85 yılları arasında, Suudi Arabistan kökenli Rabita Örgütü tarafından ödendiğinin ortaya çıkmasıyla başlayan tartışmalar boyutlanıyor.

Türkiye'deki İslamcı örgütlerin dış bağlantıları ve parasal kaynaklarını araştıran Uğur Mumcu'nun ilgili yazı dizisinin geçtiğimiz haftalarda Cumhuriyet gazetesinde yayımlanmasından sonra, maaş ödemeleri konusunda "hatırlamıyorum", "haberim yok" yollu açıklamalar yapan cunta elebaşları, belge ve tarihler ortaya konulunca "hatırlamaya" başladılar. Kimileri topu birbirine atarken kimileri de "yoğun işleri" nedeniyle olayı zamanında iyi inceleyemediklerini, örgütün İngilizce isminin kendilerini yanılttığını ileri sürdüler. "Döviz sıkıntısı" da ileri sürülen gerekçeler arasında.

Özal hükümetinin sözcüsünün, bir taraftan maaş ödemelerini savunurken öte yandan da 1985'te kendilerinin uygulamaya son verdiklerini belirterek pay çıkarması olsa olsa hükümetin açmazını gösteriyor. Çünkü başta Özal olmak üzere birçok bakan ve ANAP elebaşı baştan beri "Rabitagate" içindedirler. Tartışmalar boyutlandıkça su yüzüne çıkan Rabita bağlantıları Evren'i de, Özal'ı da, Konsey üyelerini de, ANAP'ı da içine alıyor.

NEYİN NESİ KİMİN FESİ

Özellikle son aylarda keskin "layıkçı" kesilen Evren'in nemanem "laikçi" olduğu önceki

uygulamalarla açıkça ortadayken, Rabita olayı çevresinde yeni bağlantıların ortaya çıkması, "irtica"ya karşı dökülen gözyaşlarının timsah gözyaşları olduğunu bir kez daha kanıtlıyor.

Din ögesinin sola karşı bir panzehir olarak desteklenip güçlendirildiği her yönüyle ortadadır. Çıkarılan anayasa ve yasalar, halen Kürdistan'da kahveleri, lokantaları süsleyen "İslami cihat" afişleri, bazı dinci örgütlere tanınan hareket serbestliği, devletçe yapılan yardımlar ve dış bağlantılar herkesce bilinmektedir.

B.Ulus'u'nun İngilizce ismine dayanarak "iyi niyetli bir örgüt" olarak adlandırıldığı Rabita Örgütü, demin bahsettiğimiz sola karşı panzehirlik görevini üstlenmiştir. Arkasında ABD,S. Arabistan ve diğer gerici Arap ülkelerinin desteği yanında, Suudi ve Amerikan ortaklığıyla kurulan ARAMCO'nun yıllık gelirinin yüzde 2.5'u da bulunan Rabita örgütünün dünyanın dört bir yanında temsilcilikleri ve bağlantıları vardır.

1963 yılında Mekke'de başlan tüzüğüne göre Rabita'nın amaçları arasında "Müslüman memleketlerinde yönetimin İslamcı kurullara göre olmasına çalışmak; çeşitli ülkelerden hacca gelenler arasından kuvvetli ve olgun uyarıcıları seçmek ve bunları 'İslam misyoneri' olarak yetiştirmek ve bunları kendi ülkelerine göndermek; İslamcı yayın organlarına daha geniş biçimde dağılımları ve görevlerini layıkıyla yapabilmeleri için maddi destek sağlamak" da yer alıyor.

Örgütün 1976 yılında Pakistan'da düzenlediği "Uluslararası

Seerat Kongresi"ne dönemin MC hükümetinin devlet bakanı Hasan Aksoy da katılmıştır. Diğer uluslararası İslam platformlarında da "Şeriat dayanışması" sürmüştür. Rabita Örgütü'nün kurucu meclisinde eski MSP Urfa milletvekili Salih Özcan yer almaktadır.

1984 yılında Rabita'nın Türkiye temsilcisi Salih Özcan'ın girişimleriyle kurulan Faisal Finans Kurumu'nun paylarının bir kısmı, AP ve MHP'li eski bakanlar ile bazı ANAP yöneticilerine aittir. Albaraka Türk de aynı çevrelerce kuruldu. Onlarca vakıf ve dernek yine sözü edilen Rabitacılar tarafından kuruldu. Korkut Özal, "hayırlı çalışmaları" sonucu terfi ederek İslam Kalkınma Bankası'nın genel koordinatörlüğüne getirildi.

Rabita Örgütü'nün temsilcilik rehberinde yer alan İzmir'deki "Milli Türk İzmir Yüksek İslam Enstitüsü Yaptırma ve Koruma Derneği'nin Başkanı Ali Rıza Güven, başkanlığını İzmir Belediye Başkanı Burhan Özfatura'nın yaptığı "Türk - İslam Kültür Vakfı'nın yönetim kurulundadır. 1985 yılında temeli atılan İzmir'deki İslam Kültür Merkezi'ne yardım edenlerin arasında bulunan Suudi Şeyh Ali Rajni, aynı zamanda ANAP'ın 28 Eylül seçimlerindeki gözde adayı Atilla Yurtcu'nun rakibi İzdaş'ın ortağıdır. Ali Rajni'nin İzmir Belediyesi'yle ortaklaşa kurduğu "Arızko Arap ve İzmir Belediyesi Turistik Yatırımlar A.Ş.", 1 milyar 726 milyon sermayeli o-

lup Balçova teleferiğinde yarım kalan turistik otelin inşaatının tamamlanmasını ve Yamanlar Memba Suyu'nun işletilmesini üstlenmiş durumda. Rabita'nın K.Kıbrıs temsilcisi "Kıbrıs Türk İslam Cemiyeti"nin Genel Sekreteri Özer Berkem, BRT (Bayrak Radyo ve Televizyonu)nın müdürüdür. Söz konusu cemiyet, BRT'nin dini programlarını da düzenliyor.

DAHA NELER NELER

Yurtdışında görevlendirilen imamlara verilen maaşların perde arkası aydınlanırken, yine Cumhuriyet gazetesinden Gencyay Saylan ve Ahmet Tan, bazı yaygın organlarında "RabitaGate" olarak adlandırılan skandalın, ODTÜ'de kurulması planlanan "İslam Külliyesi" boyutunu da ortaya çıkardılar.

ODTÜ'de kurulması planlanan "İslam Külliyesi"ne ilişkin gelişmeler kısaca şöyle özetlenebilir: 1980 yılında Rabita yöneticileri Ankara'ya geliyorlar. ODTÜ ile ilişki kuruluyor. "ODTÜ'de bir İslam külliyesi yaptırılması" projesi üzerinde konuşuluyor. Toplam maliyet 20 milyon Riyal olarak belirleniyor. Rabitalılar "Yardım edeceklerini" bildiriyorlar. Proje, o zamanın ODTÜ Rektörü olan Mehmet Kıcıman'a sunuluyor ve onaylanıyor. Darbe sonrasında parlamento feshedildiğinden, Rabita'nın Parlamento Camisi'ne vermeyi kararlaştırdığı yardım ODTÜ'ye kaydırılıyor. Yeni Dernekler Yasası, "ODTÜ Cami Yaptırma Derneği"nin sözkonusu yardım almasını engellediğinden İçişleri Bakanlığı özel izin çıkararak 1 milyon Riyal'ın Türk-Arap Bankası'na dernek hesabına yatırılması sağlanıyor.

Dernek, 23.3.1983 tarihinde ODTÜ'nün yeni rektörü Mehmet Gönlübol ile bir protokol imzalıyor. Protokole göre kurulması planlanan tesisler arasında cami, araştırma merkezi, sergi ve kon-

ferans salonları, ana kitaplık ve belge merkezi de yer alıyor. "Külliye"nin amaçları arasında "birbirine tarihli, kültürel ve manevi bağlarla bağlı müslüman ülkeleri, bilimsel, turistik, ekonomik ve kültürel alanlarda birbirlerine yakınlaştırma ve aralarında daha yaygın ve çok yönlü işbirliği ve beraberlik gerçekleştirerek bir vasat oluşturma; doğu ile batının olumlu ve yararlı bir sentezini oluşturmaya katkıda bulunma amacı ile, muhtelif fikir ve inançların çeşitli yönlerden değerlendirilebilmesine imkan veren bir fikir ortamı oluşturma" gibi konular da bulunuyor.

Sonra Diyanet İşleri Başkanlığı ile Cami Yaptırma Derneği arasında çeşitli yazışmalar yapılıyor; dış bağlantılar kurulup gelişmeler aktarılıyor. DPT, temel atma töreninin "Kral'ın Türkiye'yi ziyaret tarihine rastlatılması" nı kararlaştırıyor. Konuyla ilgili ayrıntılı bir dosya 1986 yılında Evren'e sunuluyor. Dahası tüm bu süreç boyunca meydana gelen gelişmelerden Evren ve özel haberdar ediliyor. Tüm bunların ortaya çıkmasından sonra ODTÜ Rektörü M. Gönlübol, projeye baştan beri karşı olduğunu söylemesine rağmen 1983'teki protokol onu yalanlıyor. Proje durdurulmuştur denilmesine karşın dernek başkanı böyle bir şeyin sözkonusu olmadığını söylüyor. Yani bu konuda da işlerin pazara çıkmasından sonra iş arap saçına dönderilmek isteniyor. Ama güncektikçe ortaya çıkan belge ve bilgiler sorumluları bağlantılarıyla birlikte açığa çıkarıyor.

Rabitalılar tarafından kurulan Faisal Finans Kurumu'nun, son iki aydır kağıt sıkıntısı çeken üç gazeteye SEKA'dan kağıt satın aldığı da ortaya serilen "kirli çamaşırlar" arasında (1). Görünen odur ki Rabita ve dolaylı dolaysız uzantıları daha bir çok "taş" ın altından çıkacaklar.

RABITAGATE'NİN GÖSTERDİKLERİ

Rabita Örgütü'yle ilişki ve bağlantıların ortaya çıkması, re-

Jim'in baştan sona kadar gelişmelerin sorumlusu olduğunu gösteriyor ve bu, bilinçli ve planlı bir politikanın ürünüdür. Hiç bir sorumlu "İşlerin yoğunluğu" bahanesiyle yakasını sıyıramaz; öylesine açık bir konudur ki, daha 1981 yılında Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı'na ihbar edilmiştir ve MİT tarafından da araştırma yapılarak Rabita'ya ilişkin bilgi mahkemeye sunulmuştur (2).

Ama yapılanlar 12 Eylülcülerinin "Türk-İslam sentezi" denilen politikaları sonucu olduğundan cabalar aralıksız sürmüştür. Rabita'yla ve onun etkinliğindeki oluşumlarla ilişkili olanlara bakıldığında bu durum görülmektedir. Demirel döneminde başlayan ilişkiler, 12 Eylül sonrasında dallanıp budaklanmış ve cunta elebaşlarını içine alacak şekilde boyutlanmıştır. Sorun, Türk cuntasının emperyalizmin çıkarları doğrultusunda bölgede üstlendiği rolle doğrudan bağlantılıdır. Zaten Rabita'nın baş destekçisi ARAMCO aracılığıyla Amerika'ya kadar uzanan bağlarla da bunu gösteriyor mu?

Bu açıdan yaklaşıldığında SHP Genel Sekreteri Fikri Sağlar'ın 21 Mart 1987 günü yaptığı açıklamada, Evren ve Konsey üyeleri dahil tüm sorumluları istifaya çağırması olumlu olmasına rağmen sorunun gerçek boyutlarını göstermekten uzaktır. Çünkü kökler, 12 Eylül sonrasında kurumsallaştırılan rejimde ve onun politikalarındadır. Rabita sadece uygulamaların bir yönüdür. Cuntanın uygulamaları bir bütün olarak değerlendirildiği ve buna göre tutum belirlendiği takdirde doğru hedefe yönelinmiş olunur.

Esas görev yine Kürdistan ve Türkiye'li komünist ve devrimci demokratik güçlerin omuzundadır. Rabita örgütü ve bu çerçevedeki gelişmeleri rejimle doğrudan bağlantılı temellere oturarak kamuoyu aydınlatılmalıdır. Sosyal demokrasi ve diğer burjuva muhalefet güçlerin yanıtı ve amaçları ortaya konulmalıdır.

(1) Sabah, 23 Mart 1987

(2) Cumhuriyet, 23 Mart 1987

DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE KAVGASI

VE KÜRT GENÇLİĞİ

Sömürgeci faşist cuntanın; iktidarı gaspedişiyle birlikte günümüze kadar başta devrimci demokrat gençler olmak üzere bütün Kürdistan gençliği ve örgütleri üzerinde baskı, terör ve ideolojik-demagojik saldırı araçlarıyla korkutma, yıldırma ve mücadeleye olan inançlarını, umutsuzluk ve emekçi halka, işçi sınıfına güvensizliğe dönüştürme doğrultusunda yoğun çabalar sarfettiği bilinen bir gerçekliktir. Faşizmin, Kürdistan ve Türkiye işçi sınıfı hareketinden sonra en çok ve yoğun olarak devrimci-demokrat gençler üzerinde baskı uygulaması; gençliğin konumu ve devrimci, anti-faşist mücadeledeki rolü hakkında sanırım bize bir fikir vermektedir.

Faşist diktatörlük ömrünü birazcık daha uzatmak için, karışısında kendisi için "en tehlikeli" kesimlerden biri olarak gördüğü gençliğin, bilimsel dünya anlayışı ile silahlanmasını, toparlanıp örgütlenmesini engellemek için her türlü insanlık dışı uygulamalarda bulunmaktan bir an olsun geri durmuyor. Gençliğe yönelik hedeflerinde ilk yıllarda bazı başarılar sağlayan cunta, bugün artık işkence ve ideolojik baskılarla gençliğimizi istediği gibi yönlendirip biçimlendiremiyor ve her geçen gün özellikle öğrenci gençlik safalarında devrimci-demokratik ve anti-faşist muhalefetin boyutlanmasında yeni adımların atılmasını da beraberinde getiriyor.

Bugün Kürdistan gençliğinin en acil sorunu hiç kuşkusuz örgütlenme ve gençliğe yönelik bir yayın organının oluşturulması sorunudur. Bu sorunları çözümlenmedikçe, gençlik, tarihsel misyonunu yerine getiremeyeceği gibi, sahip olduğu potansiyel sağ ve "sol" sapmaların kuyruğuna takılma veya apolitikleşme tehlikesiyle karşı karşıya kalacaktır. Gençliğin küçüm-

senmeyecek önemli bir bölümünün de zaten apolitikleştirilmiş olduğu gerçeği gözönünde bulundurulduğunda durumun ne kadar tehlikeli ve acil boyutlarda olduğu anlaşılır.

Partimizin Kürdistan gençliğinin örgütlenme sorunlarına bakış açısını ve anlayışını Jina Nu'nun 6. sayısındaki açıklamalarından genel hatlarıyla kavramış bulunuyoruz ve anlayışın doğruluğuna inanıyoruz.

Bu yazımda asıl üzerinde durmak istediğim konu; Kürt öğrenci gençliğinin "Demokratik-Özerk Üniversite"ye bakış açısı ile mücadele anlayış ve yöntemleridir.

Faşizm koşullarında demokrasinin mevcut olamayacağı ve buna bağlı olarak demokratik eğitim sisteminin kurulmasını imkansız olduğu açıktır. Günümüzde demokrasi mücadelesi ve onun bir parçası olan demokratik eğitim ve özerk üniversite mücadelesi her zamankinden daha dolgun bir içerik taşır. Faşizme karşı verilen genel siyasal mücadeleden soyutlanmış bir "demokratik haklar" mücadelesi, başarısızlığa mahkumdur. Bunun gibi; anti-faşist demokratik bir iktidarın kurulması mücadelesi verilirken "ufak-tefek" demokratik haklar için verilen mücadele gözardı edilirse de aynı şekilde hataya düşülmüş olunur ve demokrasi mücadelesinin anti-faşist tüm kesime maledilmesi çabaları başarısızlıkla sonuçlanıp, demokrasi safaları -faşist cuntanın yararına- daraltılmış olur.

Sorunu şu açıdan ele alalım: Kürt öğrenci gençliği için demokratik bir eğitim ve özerk üniversite, ulusal demokratik halk devrimi olmadan da oluşabilir mi?

Ülkemizin sömürge konumunda bulunması nedeniyle halkımız, ulusal demokratik hakları

için yüzyıllardır mücadele vermektedir. "Ana Dille Eğitim" den tutun da, "ulusun kendi kaderini tayin etmesi" hakları birer ulusal demokratik haklardır. Ancak bunların kapsam ve mücadele boyutları farklıdır. Ana dilli demokratik bir eğitim sistemi için verilen savaşım, halkımızın genel ulusal demokratik hakları için verdiği savaşımın ayrılmaz bir parçası ve bu mücadelelerin boyutlanması için elverişli bir zemin yaratır. "... pratiğin gösterdiği devrim öncesi ulusal ve sınıfsal kurtuluş savaşımında kültürel mücadelenin ağır yanı, kitleleri mücadeleye çekmeye yönelik yanısıdır." (Jina Nu, sayı 6 sayfa 81)

Bırakın ulusal varlığımızı, varlığımızın bir "azınlık" olarak bile kabul edilmediği bir ortamda demokratik eğitim ve ulusal kültürümüzün özgür gelişimi doğrultusunda verilecek savaşım kuskusuz zorlu olacak; ancak bu zorlukları bahane ederek bu doğrultuda verilmesi gereken zorunlu mücadele gözardı edilip bütün umutlar "ulusun kendi kaderini belirleme hakkı"nın gerçekleşmesini beklemeye bağlanırsa demokrasi mücadelemizin kapsamı daraltılmış olur ve mücadele "belirli alanlar"da mutlaklaştırılarak sekteye uğratılır.

Zaman zaman bazı devrimci demokrat Kürt gençleri arasında şöyle bir anlayış görülüyor: Kürdistan gençliği için demokratik özerk bir üniversitenin kuruluşu ancak ulusal bağımsızlıkla mümkün olduğundan, Kürt öğrenci gençliği, günümüzde Türk öğrenci gençliği ile birlikte ancak ortak hedefler doğrultusunda ortak savaşım politikası ile hareket edebilir...

Bu anlayışın eksik ve Kürt öğrenci gençliğinin bazı ulusal demokratik istemleri için vermesi

Devamı : S. 11'de

PARASI OLAN YATILYOR OLMAYAN SÜRÜNÜYOR

"Hastanelerin durumu içler acısı. Günlerce geliyoruz bir sonuç alamıyoruz. Parası olan hastaneyeye yatıyor, parası olmayan sürünüyor".

Yukarıdaki yakınmalar, 31 Mart 1987 günü TV'nin her iki programından yayınlanan "İcraatın İçinden" in sorularına bir insanımızın verdiği cevaplardır. Doğrudan hükümet tarafından hazırlanıp ANAP'ın "tek alternatiflik" gösterilerine dönüşen "İcraatın İçinden" programları dikkatle incelendiğinde zaman zaman "İcraatın dışındaki" bazı gerçekleri de görmek mümkündür.

Özal hükümetinin, tüm uyarılara rağmen çıkarmaya çalıştığı "Sağlık Yasası"nın gerekliliğini göstermek amacıyla hazırlanan 31 Mart tarihli sözkonusu "İcraatın İçinden" programında, insanlarımız bazı acı gerçekleri dile getirirken Sağlık Bakanı M. Kalemli, çıkaracakları yasanın dile getirilen sorunları çözeceğini ileri sürdü. T.Özal da Houston'da bulunduğu sırada videoya alınan konuşmasında, ABD'deki sistemi incelediğini, sağlık sorunlarımızın giderilmesi için örnek alınması gerektiğini söyleyerek alışılmış "büyük" lafları araya sıkıştırılmayı ihmal etmedi.

Sanki insanlarımızın dile getirdikleri gerçekler kendilerinin "marifetleri" değil de, şimdi kendileri "sihirli marifetleri"ni gösterecekler. Oysa ki bugün sağlık konusunda emekçi kitlelerin karşı karşıya bulunduğu sorunlar yıllardır izlenen politikalar sonucudur. Nasıl olsa kodamanlar, başları ağrıyınca Avrupa veya ABD'nin yolunu tutabiliyorlar, özel doktorlar tutabiliyorlar. Geri kalanlar parasızlıktan tedavi olamadan ölüyorsa veya acıyla pençeleyorsalarsa "Allah'ın mukederatı". Özal bir kalp ameliyatı için yüz milyonlarca lira harcarken yüzbin lirası olmadığı için ölümü bekleyenlerin olduğu Türkiye'de, sağlık sorunlarını çözmek Özal'ın ne ha-

dine.

Özal ve şürekası, halkımızın acı durumunu istismar ederek sorunları çözmeye çalışıyor görünüştünü vermek için her yola başvuruyor. Ama nafile. Çünkü her şey o kadar açık ki ya-

SİLVAN :

"Köy Korucuları" Uygulaması

Sömürgeci faşist diktatörlüğün halkımıza karşı sürdürdüğü düşmanca politikaların bir parçası olarak yürürlüğe konulan "köy korucuları" uygulamasına Diyarbakır'a bağlı Silvan'da da başlandı. Bu, özellikle son bir ay içinde yoğunlaşmış bulunuyor. Onlarca köylü "köy korucusu" olmak için müracaat ediyor. Bunların çoğu da para ve silahın cazibesine kapılarak veya "koruculuğu" aşiret ve ailevi sorunlarını sömürgecilerin de desteklerini alarak çözmek için bir yolu olarak gördükleri için müracaat ediyorlar.

Sömürgeciler de bu durumu biliyorlar. Onların amacı insanları para ve silah vermek suretiyle işbirlikçi yapmak ve bu ağı tüm Kürdistan'da yaygınlaştırmaktır. Bu da "savaşı Kürdistanılaştırmak"tan başka bir şey değildir.

"Köy korucuları"nın şimdiye kadarki uygulamaları açıkça göstermiştir ki,devrimci ve yurtseverleri yakalama, teslim etme veya ihbar etmenin yanında köylülerin mal ve namusuna el uzatma, binbir türlü keyfi uygulamalara girişmek de "köy korucuları"nın marifetleri arasındadır. Kan davalarına ve kız kaçırma olaylarına "siyasi" kılıfların uydurduğu onlarca örnek açığa çıktı. Daha geçenlerde, bir subay ve askerin "köy korucuları" tarafından yanlışlıkla öldürülmesine rağmen ilk etapta "siyasi" bir kılıfın uydurulduğu Türk mahkemelerine bile

lan ve demagogilerle faşist rejim bir yere varamaz. İcraatın içinden de olsa, dışından da olsa değişmeyen bir gerçek vardır ki o da sağlık hizmetlerinin adil bölüşümü için faşist rejimin öncelikle alaşağı edilmesi; insan ögesini hiçe sayan insanlık dışı rejiminin zaman geçirilmeksizin tarihin çöplüğüne atılması zorunluluğudur.

B.XOSNAV

yanıdır.

"Köy korucuları", köylerinde ki insanlar üzerinde de çeşitli yollarla etkinlik kurmaya çalışıyorlar. Faşist devletin para ve silahıyla köylüler tehdit ediyor, gözleri korkutuyor.

Yani hangi açıdan ele alınırsa alınsın "köy koruculuğu", sömürgeci düşmanın bir tuzağıdır ve bu yolla işbirlikçilik ve ihanet dayatılıyor. Para ve silah bazı çevrelere cazip gelse bile bu gerçeğin bilincinde olmayan insanlarımızın düşmanın amacı ve tuzaqları anlatılmamıştır. Geçmişte devrimci mücadeleyle bağları olmamakla birlikte işbirlikçilik de yapmayan insanlar, sömürgecilerin, işbirlikçi ve ihanet politikalarına çekmek için yoğun caba sarfettikleri kesimlerdir. Bu yolla yurtsever aile ve aşiretler üzerinde baskı oluşturulurken, böylesi aile ve aşiretlerin de süreçle işbirliğine çekilmeleri hedefleniyor.

Silvan'ın dağ köylerinde de oynanan oyun budur.

"Köy korucuları"nın Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkının mücadelesine karşıtlık temelinde oluşturduğu ve bu nedenle "köy koruculuğu"nun da tıpkı sömürgecilerin diğer baskı araçları gibi mücadelemizin hedefi durumunda olduğu tüm yönleriyle anlatılmalı, esas amacın farkında olmayanlar, tüm bunlar hakkında uyarılmalı ve vazgeçirilmelidir.

B.ÇEKO

DİCLE :

BASKI VE TERÖR

Diyarbakır'daki uçak seslerinin kulaklarımızı tırmalamaya devam ettiği, T.Özal'ın By-pass ameliyatı, Rabîta-ül Alem-ül İslamî adlı Suudi kökenli ve CIA güdümlü gerici örgütün, Türkiye devletince görevlendirilen bazı imamlara aylık vermesi, Ege Denizi ve Kürdistan'da cereyan eden olaylar dizisinin güncelliğini koruduğu bu günlerde halkımız üzerindeki baskı ve terör uygulamaları yaygınlaşarak sürüyor.

TC Ordusu, özel vurucu timler, siyasi polis, Bolu, Konya ve Karadeniz kıyılarında özel eğitilmiş dağ komandoları, Kürdistan'daki yerli ihanet çeteleriyle birlikte yoğun baskılara, teröre girişiyorlar. Eski adıyla milis, fermasun ve yeni adıyla "köy korucuları" halkın başına bela kesilmişler.

"Köy korucuları" kurumu, ülkemizdeki kan davalarını ve eski bazı gerici ilişkileri, kurumları yeniden güçlendirmiş, yaygın hale getirmiş; yol kesme, gasp, kız kaçırma, adam öldürme olaylarını günlük ve çok olağan olaylar haline getirmiştir. İki seneden beri özellikle Dicle'nin Şingiriği, Heridan, Cevlik, Pirijman, Arsek, Kulbin, Diran, Gülzan, Bazbend ve Palu'nun Berik, Mühyan, Tırmal, Nerbes, Wıskıla, Tarh, Wesî köylerinde estirilen korkunç terörle yöre halkı sindirilmeye çalışılıyor. Kışın bu yörelerde hiç bir zaman sivil polis ve dağ komandoları eksik olmada. Heridan'da işkence edilen bir bayan günlerce hastanede kaldı. Çilbeyin'de Ali Birkan adlı köylü, kar kalınlığının iki metreyi bulduğu dondurucu bir günde çirliçiplak soyularak derede saatlerce yüzdürülmüş, 65 yaşında olmasına dahi bakılmaksızın bir sürü işkenceden geçirilmiştir. Heridan'da bunun gibi soyularak kar üstünde saatlerce bekletilen çok sayıda köylü vardır.

Yine yaşları 65'in üzerinde olan Ahmet, Zülfü ve Musa isimli ihtiyarlar aynı türden işkencelerden geçirildiği gibi haftalarca

köyü terketmek zorunda bırakılmışlardır. Arsek köyünde, "köy korucuları" tarafından katledilen bir gencin babası (Latif), Dicle Askerlik Şubesi'nin hemen yanında "köy korucusu" Abdullah Aru'nun oğlu tarafında açılan ateş sonucunda 12 yerinden tabanca mermisiyle ya-

ralandı, hastanede üç ay tedavi gördü.

Dicle'li bazı "köy korucuları" da evlerini Diyarbakır ve Ergani'ye taşımışlar; polis ve komandolarla birlikte köy köy dolaşmaktadır.

Bugün Dicle'de Heridan'lı Key Nubarı, Güzel ve Arsek'li Sile Aru'nun bazı aile fertlerinin, Kulbin'deki 5'li çetenin ihanetini bilmeyen, duymayan kalmasıdır.

REFİK

ÖZAL'I KİM ÖPTÜ?

Haftalarca hazırlıkları ve hazırlıkları ilişkin tartışmaları yapılan "Özal'ı karşılama töreni" kamuoyunda tepkilere yolaçtı. Burjuva muhalefet partileri, asker ve sivil "erkan" davetli olmalarına rağmen karşılama törenine katılmadılar. Faşist diktatörlüğün borazanlığını yapan TRT, karşılama törenini televizyondan naklen verdi. Karşılama bir ANAP mitingine dönüştü.

Özal'ı İngiltere'den getiren özel uçak 29 Mart 1987 günü saat 13.00 sıralarında havaalanına iner inmez TV'den naklen vermeye başlanan karşılama töreni baştan sona tam da dalkavuk ve şakşakçılara özgü bir törendi. Uçağın merdivenlerinde mikrofonu eline alan Özal Londra'da 8 yayın kuruluşuna verdiği demeçlerle "Ege Krizi"ni atlattığıni belirterek kendi kendini övmeye başladı; "inşallah" ve "maşallah"larla konuşmasını sürdürdü.

Rabîta olayı ve konuyla ilgili olarak görevlilerin istifaya çağırılmasına ilişkin gelişmeleri "ciddi" görmeyen ANAP'ın "ciddi" tartıştığı "kim Özal'ı öpecek" sorusunda vardığı karar hayata geçti. Ve sadece Özal'ın "manevî oğlu", "Türk soyunun medarı iftiharı" Naim Süleymanoğlu Özal'ı öptü. Bakanlar, parlamentolar, il ve ilçe başkanları, bilimün dalkavuk ve şakşakçı-

lar Özal'ı "kalplerinde" öptüler.

Bakanlar, Özal'ın arkasında yürürlerken Naim bir figüran olarak Özal'la yan yana ANAP otobüsüne kadar yürüdü. Bazı kalp uzmanlarının belirttikleri gibi Özal'ın şaka ve hareketleri geçmişe nazaran daha ciddiyeysiz ve saçma-sapandı. Yerlere döşenmiş halının yanına dizilmiş bakanlar, parlamentolar, il ve ilçe başkanları Özal'ın dikkatini çekmeye çalıştılar ve Özal'ın "sen de mi burdasın" sözünü duymak için birbiriyle yarıştılar. İyi de figüranlık rolü oynuyorlardı.

"Ege Fatih'i" sloganlarıyla karşılanan Özal için bestelenen "şarkılar" megafonlardan üst üste tekrarlanıyordu. Bu "henge-me" Cankaya'ya kadar sürdü.

Kısacası "karşılama töreni" devletin tüm olanakları kullanımına karşın beklenen ilgiyi görmedi. "Devlet töreni gibi" hazırlıkları yapılan törende ANAP'lılar kendi başlarına kaldılar. TRT, borazanlığını bir kez daha gösterdi. Halklarımız dalkavuk ve şakşakçıları, yeni "Fatih'lere tapanları" gördü, TV aracılığıyla seyretti. Figüranlar dolu "12 Eylül filmi"ne bir an önce son vermenin gerekliliği her yönüyle ortadaydı.

RÛzân KURDİ

CİZRE:

«Köy Korucuları» Toplantısı

3 Mart 1987 salı günü Mardin'in Cizre ilçesi alışkın olmadığı hareketli bir gün yaşıyordu. Sabahın erken saatlerinde ellerinde G-3 piyade tüfekleriyle dolaşan sivil bir çok insan dikkatini çekiyordu. Bunlar son yıllarda oluşturulan ve köy korucuları olarak bilinen milis güçlerdi.

Kahvede oturup çay içen iki "korucu" yanlarındaki küçük kürsülerde oturan diğer insanlarla sohbet ediyorlardı. Konuşurken çevreyi kontrol etmeleri ve diğer hareketlerinden tedirginliklerini gizliyemiyorlardı. Cizre'ye o gün toplu olarak gelmelerinin nedeni yetkililerin de katılacağı bir toplantının yapılacağı olmasıydı. Biri bu görevi isteyerek yapmadıklarını belirtip konuşmasına şöyle devam ediyordu; "İlk başta bize 'köy koruculuğu' teklif edildiğinde kabul etmedik. Daha sonra aşiret reisleri ve köy muhtarlarını çağırıp onlardan üzerimizde baskı kurmalarını istedikler. Yine olmayınca jandarmalar hergün gelip köyümüze baskın düzenleyerek bir çoğumuzu karakola götürdüler, çeşitli baskılar yaptılar. 'Terörist'lere yardım ettiğimizi iddia ettiler. Biz bunu sürekli olarak redetmemize rağmen "terörist"lerden yana olmadığımızı göstermemiz için devlete yardımcı olmamız isteniyordu. Ayrıca aşiret reisimiz ve muhtar, diğer tüm dağ aşiretlerinin ve köylerin bu görevi kabul ettiklerini, yalnız bizim köyün kendini yazdırmadığını bu durumun da askeriye tarafından kötü anlaşıldığını söylediler. Biz de çaresiz kalınca bu görevi kabul ettik. Şimdi silahları geri vermek istiyoruz, almıyorlar. Bizleri sürekli tehdit ediyorlar..."

Saat 10 sıralarında toplantıya katılacak yetkilileri getiren helikopter Cizre'ye indi. Toplantının yapılacağı safona, okullardan sıra ve masalar taşındı. 200 kişi civarındaki "korucu" kitlesi Hükümet Konağı önünde içtima

edilip yoklama yapılarak toplantıya alındılar. Saat 12.30'a kadar süren toplantıda; Mart ayı içerisinde "bölücü hainlerin eylemlerini artıracaklarına dair" ellerine "bir takım istihbarat bilgilerinin geçtiği, bu konuda duyarlı olunması gerektiği," ayrıca "köy koruculuğu" için yazılmak isteyenlerin tespit edilip muhtarlar aracılığıyla yetkili yerlere iletilmesi istenmişti.

Bu toplantı, bir hafta önce Siirt'in Şırnak ilçesinde yapılan; yöredeki (Şırnak, Cizre, Midyat, İdil, Uludere, Eruh, Silopi v.s.) aşiret reislerinin ve muhtarların katıldığı toplantının devamı niteliğindedir. Amaç; bir taraftan devlete yardımcı olunması konusunda güvence almak, diğer taraftan ise devletin güçlü olduğunu (!) belirtip, "köy korucuları"na ve diğer yandaşlarına sahip çıkılacağını açıklamaktır. Yeni saldırılar ihtimali karşısında dikkatli olunması "korucu" sayısının artırılması gerekliliği üzerinde durulduktan sonra "devletin güçlü olduğu bu tür eylemleri yapanların hakkından gelebileceği" belirtilip "hainlerin" başlarının ezileceği biçiminde açıklamalar yapıldı.

1987'nin ilk üç ayında "köy korucuları"na yönelik saldırıların artmasıyla birlikte, bu sorun Türkiye'nin gündeminde ilk sıralarda yer tutan bir konu oluyor-

du. Hükümet, "köy koruculuğu" konusundaki politikalarının doğruluğunu, son saldırıların bu sisteme yönelik olmasıyla açıklamaya çalışıyor. Esas sorunun bu sistemin yetersizliğinden kaynaklandığını, bunun geliştirilip yetkinleştirilmesinin gerekliliği belirtiliyor. Burjuva muhalefet ise, bu görevin devletin emniyet güçleriyle yerine getirilmesini, vatandaşın kendi kendini savunmasının devletin güçsüzlüğünün ve otorite boşluğunun belirtisi olduğunu söyleyerek karşı çıkıyor.

Sömürgeci-faşist güçlerin son iki yıldır uyguladıkları "köy koruculuğu" politikasının amaçları açıktır. Birincisi; devletin etkinlik kuramadığı kırsal kesimi, bölgeyi iyi bilen, orada yaşayan insanları silahlandırarak kontrol altında tutmak. İkincisi; halk arasında çatışmalar körükleyerek yeni kan davaları yaratarak, halkımızı birbirine kırdırtmaktır. Dünya'daki ulusal kurtuluş savaşlarını tarihinde (Vietnam, Kore vs.) bu haklı savaşmaları bastırıp kontrolde tutmak için benzer yöntemler kullanılmıştır. Burda da amaç "savaş Kürtleştirme"dir. Ancak bu yöntemler de halkımızın ulusal demokratik hakları için verdiği haklı savaşmayı durdurmaya yetmeyecektir.

A. CAN

SÖMÜRGEÇİLERİN
BÖL-YÖNET POLİTİKALARINI
BOŞA ÇIKARALIM

HEDEF ŞAŞIRTMA KİME YARIYOR?

PKK yönetimi, parti kongresinde aldığı kararlar doğrultusunda taraftar, militan ve sempatanlarını yurtdışındaki Kürdistanlı parti, örgüt ve yurtsever kişilere saldırttı, onlara karşı yoğun bir terör eylemi başlattı. Alınan kararlar ve talimatlar doğrultusunda, Newroz gecelerine, kutlama öncesi kampanyalara, derneklerle silahlı, bombalı ve bıçaklı saldırılar düzenledi. Saldırılarda ölen ve yaralananlar oldu, dernek merkez ve lokalleri ateşe verildi. Saldırı-

ları fırsat bilen Avrupa ve Türk burjuva basını olayı "Kürtlerin iç çatışmaları, Kürt terörü" biçiminde yansıtmaya özen göstererek, Kürdistan halkının haklı ve adil davasını, bu dava uğruna yürütülen mücadeleyi Avrupa halklarının gözünden düşürmeye, karalamaya azami çaba sarfettiler. Gerici Alman hükümeti saldırılara bir yandan seyirci kalıp polis aracılığıyla kızıştırmaya çalışırken diğer yandan olaydan yabancı düşmanlığını körükleme yönünde yarar-

landı. İçişleri Bakanı Zimmerman aracılığıyla bütün Kürt derneklerini kapatma tehdidini savurdu.

Newroz gece ve kampanyalarını yönelen saldırılar, tam da Türk uçaklarının Irak Kürdistanı'na bomba yağdırdıkları bir döneme rastlamaları bakımından da ilginçti. Uçak saldırıları tam tam da Avrupa'da dikkatleri Irak Kürdistanı'na Türk ordusunun barbarlıklarına çevirip yaygın protesto seslerinin yükselmesine yolaçmışken Apocuların estirdikleri terör, Türk saldırısını arka plana itti, hem Türk ve Kürt kamuoyunda "Kürtlerin iç çatışmaları, cinayet ve terörleri" ön plana çıktı. Eğer Apocuların saldırısı olmasaydı Avrupadaki Türk konsoloslukları milyarder sarfetsedyiler bile dikkatleri bölgesine kendi üzerlerinden uzaklaştıramaz ve "Kürtlerin terörcü yüzünü" Avrupalıların gözleri önüne seremezlerdi. Ama Newrozlara yapılan saldırılar onlara bu olanakları bedavadan verdi. Onun için de bedava ele geçen olanağı sonuna dek kullanmayı ihmal etmediler.

PKK yönetimi, devrimci, yurtsever örgüt ve kişileri saldırı hedefi gösterirken, bu örgüt ve kişilerin güya Kürt halkının kurtuluş mücadelesinin uluslararası ilişkileri önünde engel duruma geldiğini öne sürüyor, "onlar dağılıp yok edilmeden uluslararası ilişkiler sağlanamaz" anlamında

Devamı: S. 10'da

JİNA NŪ YAYINLARI

Çıkan Kitaplar:

- * 1925 Kürt Ayaklanması (Şeyh Sait Hareketi), Prof.M.A. Hasretyan, Dr.K.M. Ahmad, M. Ciwan
- * RONAHI (1942-1945 yılları arasında aylık olarak Kürtçe yayınlanan derginin tüm sayıları birarada)
- * Jiyana Rewşenbiri û Siyasi Ya Kurdan (Di dawiya sedala 19-an û destpêka sedala 20-an de) Kürmancca Dr.Celîlê Celîl
- * Büyük Anayurt Savaşında Kürtler 1941-1945 H.M. Çetoev
- * Komara Demokratik A Kurdistan (Mahabad)-Kürmancca. Kerim Husami
- * Yüzyılımızın Başlarında Kürt Milliyetçiliği ve Dr. Abdullah Cevdet, Malmisanj
- * Roja Nû (1943-1946 yılları arasında haftalık olarak Kürtçe yayınlanan derginin tüm sayıları bir arada)
- * Dengê Xezikan (Karikatür kitabı), Mamoste
- * Images Du Kurdistan de Turquie (Kürdistan'a ilişkin resim albümü), Şuayyıp Adhg
- * Anılarım, Soranca, Kerim Hüsami
- * Hesir û Baran, Kürmancca, Bavê Nazê
- * Zazaca - Türkçe Sözlük, Malmisanj

İSTEME ADRESİ:
Jina Nû Förlaget
Post Box 240 12
750 24 UPPSALA
SWEDEN

Postgiro: 50 37 99-9

PÊŞENG'İ OKU- OKUT

YAZI VE HABERLE

GÜÇLENDİR !

NATO Mermer Kafa

ABD'nin Houston kentindeki kalp ameliyatı yüz milyonlarca liraya malolan Özal'ın ikinci teleşovunu, 21 Mart 1987 akşamı gerçekleştirildi. Tıpkı ilki gibi yine uydu aracılığıyla ve "videolu konferans" sistemiyle yaklaşık 100 dakika süren şovda, Özal uzun sorulara uzun cevaplar verdi. Yani Özal'ın konuşma hastalığı yine tutmuştu. Bazen cevaplar öylesine uzun oldu—ki çoğu da sorularla bağlantısı olmayan açıklamalardı—bıktırıcı bir hal aldı. Bu nedenle de şov yaklaşık 40 dakika uzatıldı; ama yine de yetmedi. Ve tam Özal bir soruya cevap verirken Demirel dediğinde arıza nedeniyle yayın durdu ve Özal da ekranda öylece donup kaldı.

Özal, "siyasi yasaklar", şirket kurtarmaları, ithalat-ihracat, dış-ticaret açığı vb. sorulara bilinen ve artık klişeleşmiş cevaplar verdi. Rabıta Örgütü'ne ilişkin kaçamaklı bir cevap verdi ve Evren'in istifaya çağırılmasını cevapsız bıraktı. Tartışmalara "ideolojik amaçlı" dedi. Tartışmayı başlatan U. Mumcu olmasaydı Özal'ın "komünist ve bölücülerin oyunu" dememesi elden bile değildi.

Geçtiğimiz günlerde imzalanan SEİA anlaşmasına ilişkin soruya verdiği cevap hem Özal'ın taşarlonluğunu hem de içinde bir türlü dinmek bilmeyen "Amerika sevdası"nın birkez daha gösterdi. Soru,"ABD söz verdiği taahhütleri yerine getirmese Türkiye anlaşmayı tekrar gözden geçirecek mi" biçimindeydi. Özal İkinci Dünya Savaşı'ndan başladı ve hiç de konuyla ilgisi olmayan gelişmeleri aktardı. Reagan Hükümeti'nin elinden geleni yaptığını ve bunun Türkiye'ye "yararları"ni anlattı. İşlerin iyi gittiğini, yardımların arttığını sayılarla canbazlık yaparak göstermeye çalıştı.

Amerika halkının Reagan'ı sevdiğini ve gerçekten de öyle olduğunu belirterek kraldan fazla kralcı oldu.Gerçi sorulan

soruya doğrudan cevap vermedi; ama baştan sona anlattıkları, ABD üstlendiği yükümlükleri yerine getirmese de Türkiye'nin anlaşamaya sadık kalacağını gösteriyordu.

Özal'ın belirttiği bir konu, SEİA anlaşmasının sadece kendi başına ele alınamayacağı açısındandır. Özal, eğer Türkiye anlaşmayı imzalamasaydı ABD ile ilişkilerde daha başka değişikliklerin yapılması gerekeceğinden bahsederek anlaşmayı savundu. Özal'ın açıklaması, "kişilikli politika"yı SEİA dön-güsünde ele alanların yanıtısını ortaya koyuyor. Çünkü SEİA ABD ile ilişkilerin sadece bir boyutudur. Diğer ikili kötelik anlaşmaları , NATO üyeliği, Türkiye'nin bölgede üstlendiği rolün perde arkası vb. bağlantılar bir bütün olarak değerlendirilirse sağlıklı sonuçlara varılabılır.

HEDEF ŞAŞIRTMA KİME YARIYOR ?

Baştarafı: S. 6'de

sözler sarfediyor. Bu saptama baştan başa bir hedef şaşırtmadır ve Kürt halkının haklı mücadelesini uluslararası kamuoyundan tecrit etmek için çarpınıp duran sömürgeci Türk burjuvazisini, onun siyasal iktidarını ve dış temsilciliklerini gizlemeyi getiriyor.

Oysa herkes de biliyor ki Kürt halkının haklı mücadelesini uluslararası alanda tecrit edip sesini boğmaya çalışan bizzat Türkiye'nin kendisidir.Türkiye batının hükümetleriyle kurduğu, siyasi, askeri, istihbarat ve diplomatik ilişkilerle, içinde yer aldığı askeri itifaklarla, dış temsilcilikleri aracılığıyla Kürt halkına, Kürdistanlı örgütlere karşı yürüttüğü propogandalarla, halkımızın mücadelesini karalamak, onu her türlü

Bunun da Özal gibi "NATO mermer kafa"lı ve taşaran ruhlular tarafından yapılmayacağı ortadadır. NATO ve Pentagon çevrelerine göbek bağıyla bütünleşmiş olanlar, Türkiye ve Kürdistan halklarının çıkarlarını koruyamazlar, kişilikli politikalar üretemezler.

Çözüm, halklarımızın çıkarları doğrultusunda NATO'dan çıkacak, SEİA dahil tüm ikili kötelik anlaşmalarına son verecek, bölge barışının sağlanmasına önemli katkılarda bulunacak bir anti-faşist iktidarın kurulmasıdır. Böylesine bir iktidar kurulmadan kişilikli politikalar beklemek ham hayaldir. Açık ki böyleli bir iktidarın temel güvencesi, Türkiye ve Kürdistanlı komünist ve devrimci demokrat güçlerdir. Yoksa tek başına sosyal demokrat bir hükümet bile yukarıda belirttiğimiz dönüşümleri yapamaz. Belki bazı gelişmeler yapabilir; ama temel dönüşümleri yapamaz. Bunun geçmiş bir çok örnekleri vardır.

H. MUNZUR

TÜRK ORDUSU'NUN SALDIRILARI PROTESTO EDİLDİ

Baştarafı : S. 1'de

tisi (PASOK), Kürdistan Sosyalist Partisi (HSK), SOL BİRLİK, TKP-B, TUDEH, Halkın Fedakarlığı-Ekseriyet, Barış ve Demokrasi İçin İran ve Irakla Dayanışma Komitesi, Filistinin Kurtuluşu İçin Halk Cephesi Sempatizanları, Filistinin Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe gibi kesimlerin ortak katılımıyla gerçekleştirilen protesto eylemleri kamuoyunda ilgiyle karşılandı. Türkiye

ye Turizm Bürosu önünde toplanan eylemciler, faşist diktatörlü-

ğü protesto ettiler ve ardından Danimarka'daki Birleşmiş Milletler şubesine giderek Birleşmiş Milletlerin Türkiye'yi saldırgan tutumundan dolayı kınamasını istediler. Eylemciler bundan sonra da Türkiye'nin saldırısı nedeniyle Danimarka Parlamentosu yakınında çadır kurarak protesto amaçlı açlık grevine girmiş bulunan yurtseverleri ziyaret ettiler.

İsveç'in Başkenti Stockholm'de 7 Mart günü bir protesto

yürüyüşü yapıldı. Türkiye Konsoloslulu'na kadar yürüyen eylemciler, orada yapılan konuşmalarında faşist iktidarın saldırılarını sert bir dille kınadılar.

Daha sonra 13 yurtsever parti ve örgüt tarafından oluşturulan ortak komite İsveç Parlamentosu'nda temsil edilen her beş partinin merkez bürolarını ziyaret ederek, Kürdistan halkına yönelik saldırıların durdurulması için girişimde bulunmaları, Kürt halkına haklı davasında destek olmalarını istediler. Parlamentoda temsil edilen partiler saldırı olayına ilişkin açıklamalarda bulundular.

VPK (İsveç Sol Komünist Partisi) adına 7 Mart mitingine katılan Parlamenter, Türk Ordusu'nun saldırılarını şiddetle kınayarak Kürt halkının tüm ulusal demokratik haklarının verilmesini savundu. İsveç Sosyal Demokrat Partisi adına aynı mitingde bir konuşma yapan Hans Göran Franck, Türkiye'nin şiddet kullanarak sorunu çözemeyeceğini, saldırılarına son vererek Kürt halkının haklarını tanıması gerektiğini belirtirken, İsveç Halk Partisi (Folk Parti) adına bir açıklama yapan Bo Hakan da kendileri açısından sorunun açık olduğunu, Kürt halkının da bağımsızlık hakkı olduğunu savundu.

Bu arada Avrupa'nın diğer ülkelerinde ve Avrupa Parlamentosu'nda da gür sesler yükseldi; Kürt yurtsever güçlerinin protesto eylemleri Avrupa ilericî çevrelerinde yankılanarak onları da harekete geçirdi.

Avrupa Parlamentosu üyelerinden Jaak Vandemeybro Uce ile Kvjipers Türkiye'nin emperyalist emeller peşinde koştuğunu, Musul ve Kerkük'ü ele geçirme hayallerini kurduğunu, İran-Irak savaşının bu düşüncenin oluşmasına olanaklar yarattığını, Kürtlere büyük baskılar yapıldığını, toprakları üzerinde terör estirildiğini, belirtmek Kürt halkına dayanışmada bulunmak gerektiğini vurguladı.

DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE KAVGASI VE KÜRT GENÇLİĞİ

Baştarafı : S. 4'te

gerekten mücadeleyi gözardı ettiği, dolayısıyla mücadele yöntemi ve biçimlerini de daraltmakta olduğu görülmektedir.

Şu da var ki, Kürt öğrenci gençliğinin elde edebileceği ulusal demokratik haklar, ulusal demokratik halk devrimi ile daha özgür bir ortamda gelişip boyutlanacak ve süreç içinde sosyalist topluma geçişle birlikte sosyalist bir ulusal yapı oluşacak ve eğitim de buna göre yeni bir içerik kazanacaktır. Yani gerçek demokratik-özerk üniversitenin demokratik ve özgür Kürdistan'da gerçekleştirileceğini de unutmamalı ve mücadelemizi buna bağımlı ve paralel olarak sürdürmeliyiz.

Peki o zaman Kürt öğrenci gençliği akademik demokratik hakları için nasıl bir anlayış ve yöntemle hareket etmelidir?

Bütün Kürt ve Türk öğrenci gençliği ırkçı-şoven ve asimilasyoncu bir karakterden arındırılmış demokratik bir eğitim sistemi için genel demokrasi mücadelesine paralel olarak mücadeleyi şiar edinmeli ve demokratik bir eğitimden demokratik bir ortamda mümkün olduğunun bilinciyle eğitimin demokratikleş-

tirilmesini mücadelesine katılmı ve genel demokrasi savaşınının boyutlanmasına katkıda bulunmalıdır.

İrkçı-şoven ve asimilasyoncu bir içeriğe sahip bir eğitim sistemi hiç bir zaman demokratik olamaz. Bu yüzden Türkiye'de genel olarak öğrencilerin demokratik eğitim ve özel olarak üniversite öğrencilerinin "demokratik-özerk üniversite" mücadelelerinin başariya ulaşması her şeyden önce Kürt halkının en azından varlığını kabul edilip dili ve kültürü üzerindeki her türlü baskının ortadan kaldırılmasını kabül ve bu uğurda da mücadele etmekten geçer. Günümüzde Kürt halkının varlığını ve ulusal demokratik haklarını kabul etmeyenlerin demokrat olma niteliği bile tartışılır olduğu gibi, Kürt dili ve kültürünün özgür gelişimi için mücadele etmeyen bir öğrenci hareketi de her yönüyle demokratik olamaz. Eğitim bir yandan ırkçı-şoven ve asimilasyoncu bir içeriğe sahip olacak, öbür yandan da demokratik olacak! Böyle bir şey mümkün mü?

C.CEVHER

Kerkük Kimin Yöresi ?

Kürdistanın zengin petrol yatakları bulunan yörelerinden biri olan Kerkük, bilindiği üzere ülkemizi dörde bölen Lozan Anlaşması'ndan bu yana sömürgeci Irak'ın boyunduruğu altındadır. O günden bu yana Irak sömürgeciliği Kerkük'ün "Araplığı"nı kanıtlamaya çalışırken, Türkiye de Kerkük'ün "Türklüğünden", "Misak-i Milli" sınırlarından ve "tarihsel haklar"dan dem vurmaktadır. Bu doğrultudaki şovenizm ve yayılmacılığın, işgal hazırlıklarının hangi boyutlara vardığı herkesçe bilinmektedir.

Ne var ki geçenlerde bir adım daha atılarak Kerkük de tipik Türkiye Kürdistanı'nın diğer yöreleri gibi "Türkiye'nin bir yöresi" olarak belirtildi. Televizyonda 15 günde bir yayınlanan "Ben Bilirim" adlı "genel kültür" yarışmasında dile getirilen geleneksel Türk şovenizmi ve yayılmacılığı şöyle bir soruyla ifade edildi: "Hoyrat, Türkiye'de üç yörede yaygın olarak söylenen bir halk müziği türüdür. Hoyratın söylendiği yörelerimizden biri Kerkük'tür. Diğer iki yöremizden birini söyleyiniz".

Verilen cevaplarda diğer iki yöre Urfa ve Elazığ'dı. Dikkat edin, her üç yöre de Kürdistan yöreleridir. Yüzyıllardır Kürdistanı boyunduruğu altında tutan Türk sömürgecilerinin kendi egemenliği altındaki Kürdistan parçasında ne denli pervasızca uygulamalara giriştiği, Kürt kültürü ve sanatını, folklorunu nasıl yok sayıp "Türklük" adına ortaya çıktığı açıkça biliniyor. Günlük yaşamımızın her anında tüm bunların etkilerini bizzat hissettiğimizden, Elazığ ve Urfa'nın "Türkiye yöreleri" olarak belirtilmesinin yeni bir gelişme olmadığını söylemek gerekir.

Ama her ne kadar öteden beri Kerkük ve Musul'a yönelik iddialar ileri sürüldüye de böylesine açık bir biçimde Kerkük, TC

devletine dahilmiş gibi gösterilmedi. Kimileri bunu bir gaf olarak değerlendirse de bizim görüşümüz odur ki, bu, özellikle son zamanlarda açıkça "Irak'a girmeliyiz" biçiminde sürdürülen politikaların, açılan kampanyaların bir parçasıdır.

Nitekim TRT, başında pek yankı bulmayan bu konuda hiç bir şey olmamış gibi bir iki ciltiz tepkiyi dikkate almadı bile. Yarışma gecesi TRT'ye telefon ederek sorduğu "Kerkük ne zamandan beri Türkiye'nin bir bölgesi oldu" sorusuna bir Ankaralı izleyicinin aldığı cevap her şeyi ortaya koyuyordu. Verilen cevap "Kerkük'ün Misak-i Milli sınırları içinde olduğunu bilmiyormusunuz?" biçimindeydi (Yeni Gündem, 29 Mart-4 Nisan 1987).

Kerkük'e yönelik Türk ve A-

rap iddialarının altında yatan ne Kerkük'te yaşayan Türklerin ne de Arapların "korunması ve kollanması"dır. Onların gözü zengin petrol yataklarındadır. Zaten yüzyıllardır sömürgecilerin Kürdistan'daki çekişmelerine yol açan nedenlerin başında zengin petrol yatakları gelmiyor mu? Bu nedenle Kerkük dahil Kürdistan'da yaşayan tüm Arap, Türk, Ermeni vb. gibi azınlıkların kurtuluşu Kürdistan'ın kurtuluşuna bağlıdır. Ankara'da Türkleri, Bağdat'ta Arapları ezenler, sömürerler Kerkük'te yaşayan Türk ve Arapları kurtarmazlar. Kurtarmak istedikleri şey yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarıdır.

Bir Peşeng Okuyucusu

Kürt Halkının Yiğit Evladı

Sofi Şehit Düştü

Siirt'in Şırnak mıntıkasında 20 Mart günü başlayan ve 21 Mart günü sona eren bir çatışma sonunda Sofi (Yusuf Bayram) şehit düştü; iki asker öldürülürken, bir kaçı da yaralandı.

Sofi 1950'de Siirt'in Pervari İlçesine bağlı Müzre köyünde dünyaya geldi. Daha sonra önce kendisi ve ardından da ailesi Gündük köyüne yerleşti. Sofi, genç yaşta mücadeleye atılarak zulme ve sömürüye karşı göğüs gerdi. 1977 yılında Irak Kürdistanı'ndan gelen bir kaç peşmergeyle beraber yakalanarak Ankara'ya götürüldü. Ankara'daki 8 aylık tutukluluk süresinden sonra salıverildi. Bundan sonra mücadeleye daha bir ke-

netlenir. Temel çalışma alanı Türkiye Kürdistanı olmakla beraber sık sık Irak Kürdistanı'nda görülür, savaşımı orada da sürdürür. En zor koşullarda savaşımı daha sıkı sarılan Sofi, şehit düştüğü ana kadar onlarca çatışmaya girer. 1980'deki Uludere (Goyan) ve Tanin mıntıkasındaki helikopter destekli düşman birlikleriyle meydana gelen çatışmada ve diğer bir sürü çatışmada gösterdiği kahramanlıklar O'na derin bir güven, saygı ve sevgi kazandırdı.

Sofi gibi bir milletin şehit edilmesi sadece örgütü için değil tüm yurtseverler için de acı bir kayıptır. Mücadeleimizde O'nu saygıyla anacağız.